

miske forhold, og ministeriet udbad sig derfor i skrivelse af 19. december 1957 fra kommissionen en redegørelse for det hidtil i kommissionen udførte arbejde med oplysning om, hvorvidt der på grundlag heraf kunne gives nærmere retningslinjer for en nyordning med hensyn til de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers økonomiske forhold. Ministeriets skrivelse af 19. december 1957 er aftrykt som bilag 4 til nærværende lovforslag.

Herefter er kommissionen i skrivelse af 15. januar 1958 fremkommet med en redegørelse for kommissionens arbejde. Redegørelsen er optaget som bilag 5, hvortil der i det hele skal henvises.

Endelig har kommissionen i skrivelse af 21. januar 1958 givet meddelelse om den stilling, der af medlemmerne er taget til det af socialministeriet rejste spørgsmål om retningslinier for en nyordning.

Af denne skrivelse, der er optaget som bilag 6, fremgår det, at repræsentanterne i kommissionen for socialdemokratiet, de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser og De samvirkende Fagforbund finder den i sidste halvdel af kommissionens redegørelse udførligt omtalte skitse egnet som grundlag for en nyordning.

Repræsentanten for det radikale venstre finder den nævnte skitse tiltalende, men mener, at det vil være rimeligt, at der i tilskudsordningen foretages ændringer, hvorefter der tages hensyn til fagenes indtjening også med henblik på at opnå nogen reduktion af udgifterne.

Regeringen må, uanset at kommissionen ikke har afsluttet sit arbejde, finde det rigtigt, at der nu fremsættes et lovforslag med henblik på løsningen af de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers økonomiske forhold. Regeringen må med de nævnte medlemmer af kommissionen være enig i, at en nyordning bør baseres på den omtalte skitse, der også af kommissionens formand anbefales som et arbejdsgrundlag.

Som nævnt i kommissionens redegørelse er tilskudsberegningen i henhold til skitsen uafhængig af årslønnen, og i konsekvens heraf er medlemmernes økonomiske bæreevne ikke inddraget i systemet. Det må imidlertid — som også påpeget af det radikale venstres repræsentant — findes rimeligt, at der i et vist omfang tages hensyn til fagenes indtjening. Det er fundet rigtigst at gøre dette alene, for så vidt angår det foreslåede tilskud pr. medlem, og på den måde, at der sker en reduktion af dette tilskud til de kasser, hvis gennemsnitlige årsløn ved fuld beskæftigelse ligger over gennemsnitslønnen for samtlige kasser under eet. Ved denne ændring i forhold til skitsen fremkommer der en reduktion af det beregnede samlede tilskud på

henholdsvis 2,5, 2,8 og 3,1 mill. kr. i årene 1954-55, 1955-56 og 1956-57, for hvilke der er foretaget beregninger, jfr. nedenfor.

Med henblik på at søge tilvejebragt et skøn over det foreslåede tilskudssystemets virkninger i forhold til det hidtil gældende system er der foretaget beregninger af, hvad tilskuddet til kasserne i årene 1954-55, 1955-56 og 1956-57 ville have beløbet sig til, såfremt det foreslåede system havde været gældende. Det har herved selvsagt været en forudsætning, at der under den efter forslaget gældende ordning i de nævnte år havde været udbetalt understøttelse i det samme omfang som faktisk sket.

I nedenstående skema er angivet kassernes samlede understøttelsesudgifter, det tilskud, der er ydet efter den gældende lovgivning, og det tilskud, der efter forslaget ville have været ydet i de nævnte år. Endvidere er angivet mertilskuddet efter forslaget i forhold til tilskuddene efter den gældende lov, samt ledighedsprocenten.

	Mill. kr.		
	1954-55	1955-56	1956-57
Samlede understøttelsesudgifter	227,0	288,6	291,5
Tilskud efter forslaget	145,5	197,3	193,7
Tilskud efter gældende lov	146,8	174,9	182,8
Mertilskud efter forslaget	÷ 1,3	22,4	10,9
Ledighedsprocent	7,9	10,1	9,8

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad lovforslagets § 1.

Til §§ 12 og 13.

Efter den gældende lovgivning ydes der hver kasse et statstilskud, der udgør en procentdel af kassens samlede indtægt i form af medlemsbidrag til hovedforsikringen og fortsættelseskassen. Tilskudsprocenten varierer omvendt med den gennemsnitlige årsløn i kasserne under hensyntagen til arbejdsløsheden, men er uafhængig af vedkommende kasses faktiske understøttelsesudgifter.

Herudover refunderes kassernes udgifter til huslejhjælp fuldt ud.

Til „vanskeligt stillede kasser“ refunderes dernæst 75 pct. af vedkommende kasses udgifter til børnetillæg, brændselshjælp og det såkaldte forsørgertillæg. Om en kasse er berettiget til dette tilskud, beror på dels, om ledigheden inden for kassen har været af en vis størrelse i forhold til ledigheden